

THIÊN CHÚA HẰNG TỎ LÒNG LÂN TUẤT VỚI CHÚNG TA!

(Chứng từ Đức Tin sống động của các anh chị em khuyết tật Công Giáo vô cùng thân thương và dũng cảm)

... Bà Françoise-Marie Niger, giáo dân thánh hiến, bị đau khổ vì chứng đại-trầm-cảm cứ phát đi tái lại.

Như bao tín hữu Công Giáo thời ấy, tôi nghĩ rằng Đức Tin và việc thánh hiến sẽ che chở khỏi bị trầm cảm. Với tư cách giáo dân thánh hiến giữa đời, tôi được hưởng những hoa trái đầu mùa và biết rằng sức khoẻ mình mong-mạnh nhưng chưa bao giờ có những cơn trầm cảm thật đặc thù. Mãi cho đến năm 1976 khi những cơn trầm cảm bắt đầu xuất hiện, tôi vẫn nghĩ sở dĩ mình bị như thế là vì thiếu ngủ. Cho đến khi nó trở thành trầm trọng và phải nhập viện tôi vẫn còn nghĩ rằng thuốc men có thể giúp tôi thoát khỏi cơn bệnh. Vì thế tôi không bao giờ đặt nặng vấn đề xem xét lại chính bản thân mình.

Thế rồi sau bao nhiêu cuộc ra vào bệnh viện để chữa trị mà chứng bệnh vẫn không thuyên giảm, tôi mới khám phá ra hành trình "Truyền Giáo Nơi Chiều Sâu" do bà Simone Pacot đề xướng. Bà Simone Pacot là văn sĩ và là luật sư danh dự của Tòa Kháng Án Paris. Tôi chấp nhận cuộc chữa trị với sự trợ giúp của một tâm lý gia có niềm tin sâu xa và một Linh Mục Công Giáo.

Ngày hôm nay thì tôi có thể quả quyết rằng: cuộc thập tùng tâm lý và thiêng liêng này đã mang đến cho tôi một kết quả vô cùng lớn lao. Đó là hành trình bắt đầu bởi chính mình nhưng không kết thúc nơi riêng mình. Người ta kiểm-điểm đời sống mình nhưng không rơi vào nội-quan khép kín. Nói tắt một lời, người ta được mời gọi đi vào chiều sâu nội tâm để hiểu biết mình hơn, nhưng không bao giờ được quên rằng trong tất cả hành trình ấy vị nữ hoàng chính là Lời Chúa. Vì thế tôi tiếp tục bám chặt vào Lời Chúa như lời Kinh Thánh: "Nay muôn vàn cay đắng đã hóa nên an bình" (Isaia 38,17).

... Anh Stéphane bị rối loạn tâm lý

Dầu được rửa tội từ nhỏ, tôi đã sống như kẻ vô thần. Trong gia đình tôi, chúng tôi không bao giờ đề cập đến vấn đề tôn giáo. Đến khi phải nhập viện nhiều lần vì chứng tâm lý rối loạn, chính lúc đó - ngay giữa những cơn mê sảng nói xàm - mà tôi đã sống kinh nghiệm mối liên hệ thân thương với THIÊN CHÚA. Năm ấy tôi 27 tuổi. Một năm sau, tôi lãnh bí tích Thêm Sức. Hôm nay, vào tuổi đời 43, Đức Tin và sức

khỏe tôi tạm thời kha-khá, đã cho phép tôi có thể sống tự túc một phần và tìm được một số thăng bằng ổn định. Nhưng tất cả những điều này có được là nhờ kết quả của ba sự kiện:

- được một Linh Mục Công Giáo đồng hành.
- nhờ sự trợ giúp của Giáo Hội Công Giáo xuyên qua giáo xứ và văn phòng tuyên úy bệnh viện tâm lý.
- nhờ các chăm sóc chữa trị nơi nhà thương tâm lý.

Đối với tôi, thật là niềm vui lớn lao khi được tham dự vào các buổi cử hành phụng vụ và gặp gỡ các tín hữu Công Giáo, những người giúp tôi đứng thẳng lên vào ban sáng. Mỗi ngày, cuộc sống tôi được điều hòa theo các tiết nhịp:

- Thánh Lễ vào ban trưa
- Lăn hạt Mân Côi lúc 5 giờ 30 chiều
- Chiều Thánh Thể từ 6 giờ đến 7 giờ tối. Thánh thoả có thêm Kinh Chiều.

Điều quan trọng trong căn bệnh của tôi là được bao quanh cách trìu mến, nếu không, bệnh nhân có khuynh hướng khép kín vào chính mình và trốn chạy thực tại. Như thế, điều quan trọng là bệnh nhân được dẫn về với thực tại nhờ các anh chị em bằng xương bằng thịt sống chung quanh. Vị Linh Mục và Giáo Hội Công Giáo đã mang đến cho tôi một khung cảnh sống còn, nếu không tôi sẽ cảm thấy vô cùng cô đơn.

Mặc dầu thế, những triệu chứng của căn bệnh rối loạn tâm lý vẫn còn và ngăn cản tôi hội nhập thật sự với người khác cách hòa điệu. Trong những lúc trời lên trụt xuống như thế, tôi cầu nguyện, tôi thưa chuyện với THIÊN CHÚA, với Đức Chúa GIÊSU KITÔ và với Các Thánh như thánh nữ Têrêxa Hài Đồng GIÊSU chẳng hạn. Tôi van xin THIÊN CHÚA cho nỗi đau đớn của tôi được giảm bớt.

... "Giờ đây hãy chúc tụng THIÊN CHÚA muôn loài, Đấng đã làm những điều vĩ đại ở khắp nơi, Đấng đã làm cho đời sống chúng ta nên cao quý ngay từ thuở ta còn trong lòng mẹ, và đối xử với chúng ta theo lòng lân tuất của Người. Xin THIÊN CHÚA ban cho tâm hồn chúng ta niềm hoan hỷ, và cho đời sống chúng ta được hưởng phúc bình an, tại đất Israel đến muôn thuở muôn đời! Xin THIÊN CHÚA hằng tỏ lòng lân tuất với chúng ta, và giải cứu chúng ta trong những ngày chúng ta đang sống!" (Huấn Ca 50,22-24).

("OMBRES & lumière", Revue Chrétienne Des Personnes Malades Et Handicapées, De Leurs Familles Et Amis, No 194, Juillet-Aout 2013, trang 21-22)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt